

Ψυχαναγκασμός: Η μανία με την καθαριότητα στο σπίτι

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Η γυναίκα που ασχολείται ψυχαναγκαστικά με την καθαριότητα δεν συνειδητοποιεί το πλήθος των ψυχικών μικροβίων που καλλιεργεί στην καθημερινή ζωή της οικογένειας.

Τη στιγμή που διαμαρτύρεται για το ρόλο της ως υπηρέτριας που πιστοποιείται από τη συνεχή της ενασχόληση με τον καθαρισμό του σπιτιού, δεν συνειδητοποιεί ότι έχει γίνει ένας δικτάτορας που ενοχοποιεί τη ζωή.

Θεωρεί ότι ταλαιπωρείται εξαιτίας των παιδιών της και δεν συνειδητοποιεί ότι αυτή τα ταλαιπωρεί αφόρητα με το να τους στερεί το δικαίωμα να είναι φυσιολογικά παιδιά και όχι προγραμματισμένα ρομπότ. Αναπτύσσει μια αυτιστική στάση κατά την οποία τα άψυχα αντικείμενα του σπιτιού έχουν την προτεραιότητα έναντι των έμψυχων όντων.

Με αυτόν τον τρόπο παραιτείται από το δικαίωμά της να είναι η οικοδέσποινα που δημιουργεί το θερμό κλίμα του σπιτικού και περιορίζεται στο να είναι ο φύλακας του άψυχου σπιτιού.

Η μητέρα που ασχολείται διαρκώς με την καθαριότητα και βρίσκεται σε διαρκή διαμάχη με τα παιδιά της δεν συνειδητοποιεί ότι το σπίτι κατοικείται από ζωντανές υπάρξεις. Δε θέλει να σκέφτεται ότι πολλές μητέρες παραπληγικών παιδιών θα ευχόντουσαν να μπορούσαν τα παιδιά τους να αναστατώσουν το σπίτι.

Η γυναίκα που ασχολείται ψυχαναγκαστικά με την καθαριότητα του σπιτιού οργισμένα καταστρέφει την θηλυκότητά της και αποκαμωμένη δεν έχει ενέργεια για το θαύμα του έρωτα.

Εκείνος που εκνευρίζεται με τους άλλους που δεν τηρούν τους κανόνες της καθαριότητας τους οποίους ο ίδιος έχει θέσει δεν συνειδητοποιεί ότι στην πραγματικότητα και αυτός θα προτιμούσε να δραπετεύσει από την πεντακάθαρη φυλακή του. Γι αυτό οργίζεται με εκείνους που το τολμούν. Άλλωστε αυτό που θέλει να τακτοποιήσει δεν είναι οι ακάθαρτες επιφάνειες αλλά οι ακάθαρτες σκέψεις που ως λογισμοί της λένε ότι με κάτι άλλο θα ήθελε να ασχοληθεί.

Οι μητέρες αυτές θυμίζουν εκείνα τα παιδιά που ασταμάτητα διαβάζουν προκειμένου να είναι συνεπείς μαθητές μαθητές στις σχολικές υποχρεώσεις. Φθονούν τους συμμαθητές τους που παίζουν ξέγνοιαστοι και εύχονται να προκύψει μια αιφνιδιαστική εξέταση για να τιμωρηθούν.

Είναι όπως εκείνοι που στο φαγητό τους αφήνουν για το τέλος αυτό που τους αρέσει περισσότερο αλλά με ζήλεια και αγωνία παρατηρούν ότι οι άλλοι ήδη ευχαριστιούνται το δικό τους.

Επομένως μια γυναίκα που ασχολείται διαρκώς με τις οικιακές εργασίες κατά τρόπο εξουθενωτικό για την ίδια και βασανιστικό για τους οικείους της καλό θα είναι να αναρωτηθεί. Τι θα έκανε αν ήταν ελεύθερη να ασχοληθεί όχι με ό, τι πρέπει αλλά με ό, τι θα ήθελε;

Τότε πιθανόν να αναστατωνόταν συνειδητοποιώντας ότι έχει ξεχάσει να επιθυμεί. Πιθανώς όμως να ζούσε τον αναστάσιμο ξεσηκωμό και τη γλυκιά αναστάτωση από το ανοιξιάτικο ξύπνημα της ζωής της. Τότε θα μπορούσε πιθανόν να συνειδητοποιήσει ότι η δική της ελευθερία δεν θα οδηγούσε στη διάλυση της οικογένειάς της αλλά στην απελευθέρωση όλων των μελών της από τις πνιγνρές υποχρεώσεις και στην ανάδειξη των δημιουργικών τους ικανοτήτων.

Πηγή: govastileto.gr